

väl som hans efterlemnade enka, efter hvad allmänt känt är, varit sparsamme och hushållsaktige.

Omöjligheten för enkan Aurora Augusta Sundström, född Haggren, att vid en ålder af något öfver 58 år, i saknad af något särskildt försörjningsmedel kunna försörja sig och en minderårig dotter, gör att jag, med åberopande af mannens långa tjenstetid, något öfver 35 år, dels utan, dels med en ringa lön, föreslår

att enkan må i sin öfriga lifstid få åtnjuta halfva lönen 500

R:dr R:mt i pension.

Upplysande handlingar bifogas.

Stockholm den 29 Januari 1867.

*A. W. Uhr.*

---

*N:o 246.*

*Af Herr P. Petersson: Om rättighet för de särskilda länens landsting att utse jemte ledamöter jemväl suppleanter till Riksdagens Första Kammare.*

Man må tänka och skrifa, som det tyckes, huru fullständigt som helst, upptäckes dock bristen vid utöfningen, detta öde har äfven den nya Riksdagsordningen, åtminstone deruti att den icke bestämmer suppleanter vid val till ledamöter i Första Kammaren, hvarigenom kan hända och har redan hänt, att, om vald ledamot emellan valet och Riksdagen af lagliga skäl afsäger sig förtroendet, landsting får ånyo sammanträda, hvilket ock kan hända om detta förhållande eller dödsfall inträffar. Hvarföre jag till undvikande af den härigenom uppkommande kostnad för det län, der dylik händelse inträffar, och det med kostnaden förenade besvär för landstingsmännen, till föreskriften om val till ledamöter uti Första Kammaren föreslår följande tillägg:

Till suppleanter för ledamöter uti Första Kammaren eger landsting välja tvänne eller flere personer, om så nödigt anses, på det sätt, att den eller de, som erhållit det högsta röstantal efter de valde ledamöterne, inträda som suppleanter uti tjenstgöring, då vald ledamot af lagliga skäl afsäger sig för-

troendet, sedan han detsamma emottagit, dör eller för någon tid har laga förfall, hvarom Kongl. Maj:ts Befallningshafvande eger suppleanten underrätta. Inträffar detta under pågående riksdag måste suppleanten högst 14 dagar efter underrättelsens bevisliga erhållande sig vid Riksmötet infinna.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1867.

*P. Petersson*  
från Kronobergs län.

---

*N:o 247.*

*Af Herr D. Olauson: Om lämpligaste riktningen för jernvägsförbindelser inom Westmanland och Dalarne.*

Ehuru Sveriges ställning för närvarande ovilkorligen hindrar Staten att nu företaga andra jernvägsbyggnader än fullföljandet af Nordvestra stambanans anläggning, torde dock under riksdagens lopp förhållandena kunna ändras eller Statsmagterna finna nödigt att vidtaga särskilda mått och steg för fullbordandet af statsbanorna. I så fall torde väl ingen del af landet hafva rättmätigare anspråk på förbättrade kommunikationer än Dalarne och Westmanland med sina oerhörda malmfält, hvilkas tidsenliga bearbetande fordrar oafbruten förbindelse å ena sidan med innanför belägna, vidsträckta och nu föga använda skogår, samt å den andra med spanmålsproducerande orter samt exporthamnar.

Denna ofantliga trafik låter ej leda sig på afvägar öfver Storvik och Sala till Upsala, utan fordrar möjligast direkt jernvägsförbindelse från Norbergs och Bispsbergs malmfält till Siljans kolskogar och Mälarehamn samt i förening härmed från Stockholm öfver Stäket, Enköping och Westerås till Köping, der den genom Köping-Hult-banan kommer i beröring med det nedra Sveriges jernvägssystem.

Närmare detaljer, kostnadsförslag, ritningar och trafik-utredningar för dessa banor skola efter frågans remiss öfverlemnas till Stats-Utskottet.

Stockholm den 29 Januari 1867.

*D. Olauson.*